

Quadern de cultura

IVEI, mal inici

L'estranya elecció del consell de la nova Institució Valenciana d'Estudis i Investigació

Una trentena d'intel·lectuals, científics i professors, havien esperat prop de tres quarts d'hora, al Saló de Reis de la Generalitat, l'aparició de les autoritats, per donar inici a l'acte d'elecció del consell de la recent creada Institució Valenciana d'Estudis i Investigació (IVEI). Era la vesprada del 21 de gener. Joan Lerma, Cebrià Ciscar i Antoni Asunción —president i conseller del govern valencià, i president de la Diputació, respectivament— hi arribaren, finalment, i hi oficiaren una cerimònia incòmoda i estranya. La perplexitat, el recel i una falta notable d'entusiasme substituïren el que hauria d'haver estat satisfacció i esperança, per la posada en marxa d'una institució cultural que es preveia solvent i capaç.

La pel·lícula dels esdeveniments, com tantes coses, comença amb les primeres eleccions municipals. Manuel Girona, del PSOE, arriba a la presidència de la Diputació de València, i s'inicia l'espectacular relleu d'una llanguida fundació, dependent de la corporació, anomenada Institució Alfons el Magnànim. Tot respectant els anteriors consellers i com-

pletant-ne les vacants amb una saba més actualitzada, un equip dirigit per Josep Picó se'n fa càrrec, i la institució desenvoluparà una important activitat editorial en els anys següents.

Una imatge de les instal·lacions de la Institució Alfons el Magnànim

Les eleccions municipals de 1983 descavalcaren Girona de la presidència i alentiren el ritme «desbotat» del Magnànim. D'aleshores ençà, per exemple, s'han produït algunes reunions de directors d'instituts de l'entitat,

parcel·la executiva o funcional del Magnànim, i cap de les preceptives de la junta de govern (integrada per una quarantena de consellers de número).

Mentrestant, el govern valencià i la Diputació fan periòdiques manifestacions públiques en el sentit de transformar el Magnànim, mitjançant la coordinació de les diputacions i la Generalitat, en una gran institució cultural d'àmbit global valencià. Una cosa semblant —per entendre'ns— a l'Institut d'Es-

Aquests estatuts defineixen una institució amb poca autonomia respecte a l'administració, en la qual els consellers de número (a diferència del Magnànim, on eren perpetus) són renovats cada dos anys.

Unes desenes d'investigadors en van rebre còpies dels estatuts i van ser convocats, el passat dia 21, a l'elecció dels quaranta consellers que han d'integrar el consell de la nova IVEI. Després d'una sucinta informació de Lerma, els presents, designats membres d'un consell de transició, reben en mà la fotocòpia de la llista que proposa el govern. La sensació de trobar-ho tot massa pastat genera algunes intervencions i preguntes. No hi ha molt a discutir, però. Cal votar. I és vota. La candidatura única aconsegueix 17 vots favorables i 11 vots en blanc. Un èxit.

La llista, en conjunt, resulta de difícil anàlisi. Podem constatar, tanmateix, que Josep Picó (ara a la Gran Bretanya, amb una beca d'estudis de Sociologia) no hi figura com a conseller, però sí que hi és Màrius Garcia Bonafé (que ha exercit últimament les funcions del primer com a director del Magnànim). Entre els membres del primitiu consell del Magnànim, desapareixen en la llista aprovada persones tan significatives com Vicent Martínez Sancho (un dels cervells del Bloc Progressista que governa ara a la Universitat) i Ferran Martínez (actual director de l'Institut Valencià de la Salut).

/ Xavier Peiró